

foretaget af personer, der befinder sig på dansk område, men hvor kommunikationen foregår via en såkaldt gateway-station i en andet medlemsstat, jf. artikel 19. Det vil ligeledes være politiet, der er kompetent til at give og modtage underretning om aflytning af telekommunikation uden teknisk assistance fra en anden medlemsstat, jf. artikel 20.

Dette vil fremgå af den erklæring, der vil blive afgivet i medfør af artikel 24, jf. nedenfor pkt. 3.5.

Det bemærkes, at gennemførelsen af retsanmodninger her i landet er underlagt politimestre og anklagemyndighedens kontrol, hvilket bl.a. indebærer, at det er politimestrene og anklagemyndigheden, der tager stilling til udenlandske anmodninger om gennemførelse af strafprocessuelle tvangsindgreb her i landet. Den omstændighed, at der i forbindelse med gennemførelsen af EU-retshjælpskonventionen, herunder dennes artikel 17 til 22 om indgreb i meddelelseshemmeligheden, tales om, at sagerne behandles af »politik« indebærer ikke nogen ændring heri. Terminologien svarer til den, der kendes fra bl.a. retsplejelovens kapitel 71 om indgreb i meddelelseshemmeligheden.

3.3.3. Anmodninger om aflytning af telekommunikation (artikel 18)

3.3.3.1. Konventionens bestemmelse

Artikel 18 vedrører fremsættelse og behandling af anmodninger om aflytning af telekommunikation som led i strafferetlig efterforskning.

Det følger af stk. 1, at med henblik på strafferetlig efterforskning kan en kompetent myndighed i den begærende medlemsstat i overensstemmelse med kravene i national ret fremsætte en anmodning til en kompetent myndighed i den anmodede medlemsstat om aflytning.

Efter bestemmelsen sondres der mellem to former for retshjælp. Den kompetente myndighed i den begærende medlemsstat kan anmode om aflytning og øjeblikkelig overførsel af telekommunikation til den begærende medlemsstat (stk. 1, litra a), eller aflytning, optagelse og efterfølgende overførsel af optagelsen af telekommunikationen til den begærende medlemsstat (stk. 1, litra b).

Der gælder forskellige regler afhængig af, hvor den aflyttede person befinder sig. Efter stk. 2, kan der fremsættes anmodninger efter stk. 1, vedrørende den aflyttede persons brug af telekommunikationsmidler, når den aflyttede person befinder sig i den begærende medlemsstat (stk. 2, litra a), den anmodede medlemsstat (stk. 2, litra b) eller en tredje medlemsstat (stk. 2, litra c). Litra a omfatter tilfælde, hvor den aflyttede person befinder sig på den begærende medlemsstats

eget område, men hvor den begærende medlemsstat af tekniske årsager ikke selv kan aflytte vedkommendes kommunikation uden teknisk assistance fra den anmodede medlemsstat. Litra b omfatter det klassiske retshjælpstilfælde, hvor den aflyttede person befinder sig i den anmodede medlemsstat, og vedkommendes kommunikation kan aflyttes i denne medlemsstat. Litra c omfatter tilfælde, hvor den aflyttede person befinder sig i en tredje medlemsstat, og den begærende medlemsstat har brug for den anmodede medlemsstats tekniske assistance til at aflytte vedkommendes kommunikation (f.eks. fordi den hverken kan aflyttes i den begærende medlemsstat eller den pågældende tredje medlemsstat). Den tredje medlemsstat skal i så fald underrettes i overensstemmelse med artikel 20, stk. 2, litra a, jf. nærmere herom i pkt. 3.3.5 nedenfor.

Det fremgår af stk. 3, hvilke oplysninger anmodninger om aflytning, der fremsættes i henhold til bestemmelsen, skal indeholde. Stk. 3 træder således i stedet for den generelle bestemmelse i artikel 14 i 1959-konventionen for så vidt angår anmodninger om aflytning af telekommunikation mellem medlemsstaterne. Anmodningen skal indeholde oplysning om den begærende myndighed (stk. 3, litra a), beslutningen om aflytning (stk. 3, litra b), den aflyttede person (stk. 3, litra c), den strafbare adfærd (stk. 3, litra d), den ønskede varighed (stk. 3, litra e) og tekniske data (stk. 3, litra f).

Mens stk. 2, litra a og c, omhandler situationer, hvor den begærende medlemsstat alene skal yde rent teknisk assistance til en anden medlemsstat i forbindelse med aflytning af personer, der befinder sig på den begærende eller en tredje medlemsstats område, vedrører stk. 2, litra b, som nævnt en egentlig retshjælpssituation, hvor den aflyttede person befinder sig i den anmodede medlemsstat, og vedkommendes telekommunikation skal aflyttes i denne medlemsstat efter nationale regler. Der gælder derfor særlige krav til oplysningerne i en anmodning om aflytning omfattet af stk. 2, litra b. Det følger af stk. 4, at en sådan anmodning foruden de i stk. 3 nævnte oplysninger tillige skal omfatte en redegørelse for de konkrete omstændigheder i sagen. Den anmodede medlemsstat kan udbede sig eventuelle supplerende oplysninger, som den måtte finde nødvendig for at afgøre, om den ville træffe den ønskede foranstaltning i en tilsvarende national sag. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med stk. 5, litra b (se nedenfor), der foreskriver, hvornår den anmodede medlemsstat har pligt til at efterkomme en anmodning efter stk. 2, litra b. De supplerende krav til indholdet af anmodningen finder tillige generelt anvendelse i tilfælde, hvor øjeblikkelig overførsel ikke